

ת"פ 49868/01 - מדינת ישראל נגד אמר רוזק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49868-01-16 מדינת ישראל נ' רוזק
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשם

נגד
אמר רוזק

ב"כ המאשימה: עו"ד רועי קרדי

ב"כ הנאשם: עו"ד יעקב ג'בר

הכרעת דין

כללי

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהعبירות שיוחסו לו בכתב האישום.
2. הנאשם מואשם בעבירות החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ג-1977 ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 14.9.2014, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם רכב מזדהה לוחיות ציהוי שמספרן 911-29-66 לbijתו של המתלוון בעקבות סכסוך עסקי בין אחיו של הנאשם למצלון. הנאשם עלה לדירת המתלוון, בעוד אחר, איברהים רוזק, נותר להמתין סמוך לרכב. הנאשם ניגש לדלת ביתו של המתלוון, דפק בדלת והמתין שיפתחו לו. נכדיו של המתלוון שהה באותו הזמן בבית פתחו לנאשם את הדלת והוא ביקש מהם לקרוא למצלון. כעבור מספר רגעים הגיע המתלוון לדלת הכניסה, שםפגש בנאשם, אשר ביקש ממנו לרדת לכינסה לבניין. המתלוון שאל את הנאשם למה לרדת ושבלב זה, בעוד נכדיו הקטנים של המתלוון עומדים לידיו, שלף הנאשם סכין ודקר את המתלוון חמיש דקות שונות בחלקי גופו וברח מהמקום. הנאשם רץ לרכב, נכנס למושב הנהג, איברהים ישב לידי ושניהם ברחו מהמקום. כתוצאה מהמעשים נגרמו למצלון חתכים בזרוע ידו השמאלית, בבטנו וברגלו השמאלית.

עמוד 1

4. תשובה הנאשム לאישום ניתנה ביום 16.2.17, ונטען באופן כללי לטעות בזיהוי. ביום 28.2.17, ניתנה כפירה מפורת יותר, במסגרתה נטען, כי קיים סכטן בין משפחת הנאשム לבין המשפחה המתלוּן על מקרען, ברם, למתלוּן היו סכסוכים נוספים ואילו הנאשム עצמו לא הגיע באותו יום למקום האירוע. ב"כ הנאשム נשאל האם לנאשム יש טענת אלבי והשיב כי הדבר יוכח במהלך שמייעת הראיות, אך לא טען טענת אלבי קונקרטית.

5. מטעם המאשימה העידו את המתלוּן, שני בניו, נכדו ושכן של המתלוּן וכן שני שוטרים שהיו מעורבים בחקירת התיק. בנוסף הוגשו שתי הודעות של הנאשム, דוח עימות שנערכו בין הנאשム למתלוּן, תമונות מזירת האירוע, תעודה רפואית על פציעתו של המתלוּן, זיכרונות דברים ודוחות פעולה שערך השוטרים שחקרו את העבירה. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו וכן הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם.

6. המתלוּן לא העיד, שכן הלקע לעולמו ביום 22.1.17, טרם שמייעת הראיות המאשימה ביקשה לקבל את הودעת המתלוּן במשטרה לפי סעיף 10(1) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א- 1971 (להלן: "פקודת הראיות"). בקשה זו באהה בפתחה של פרשת התביעה, טרם נשמעו או הוגשوا איזה מהראיות. הגם שסבירתי כי ראוי להכריע בבקשתו לאחר שמייעת העדים, ביקשו הצדדים כי אכריע בה טרם יעלה מי מהעדים לעדות וכן עשייתי. בהחלטתי ביום 16.7.17, קיבלתי את הודעת המתלוּן במשטרה כראיה קבילה לפי סעיף 10(1) לפקודת הראיות, תוך שיקועתי, כי משקלה יקבע בהכרעת הדיון.

7. במהלך שמייעת הראיות, קיבלתי כקבילים גם דברים שאמר המתלוּן לבנו ס', דקות ספורות לאחר האירוע, כאשר הבן שהזעק הגיע למקום, אף זאת לפי סעיף 10(1) לפקודת הראיות, כחריג לכל הopsis עדות מפי השמעה.

הראיות

8. ס' תיאר בעדותו, כי לא היה עד ראייה לאירוע, אך נקרא למקום מיד לאחריו על ידי אמו שהזעיקה אותו. לדבריו, שאל את אמו מי הדוקר והוא אמרה שהיא אינה מכירה אותו. הוא הגיע לבית הוריו ומצא את אביו יושב בחצר הבית, מסביבו שכנים והוא מdamם וממחכה לאmbolens. הוא שאל את אביו מה אירע והאב אמר לו, כי עמר רזק הוא שתקף אותו עם סכין פנита, ברוח מהבית עלה על רכב שהמתין לו בכניסה לבית ובו נהג אחיו, והם ברחו מהמקום. לדבריו של ס', אביו אמר לו שרדף אחרי הנאשם מהקומה השנייה ועד חצר הבית וכן ראה במני מדבר. עד הבהיר כי לאביו, שהיה סוכן לתיווך בקרים, היו סכסוכים אחרים מלבד עם אחיו הגדל של הנאשם.

בהודעת המתלוּן במשטרה נאמרו דברים דומים לאלה שנשמעו מפיו של ס'.

9. ס.י., בתו של המתלוּן, תיארה כי ביום האירוע הייתה בבית הורייה, כשהפעמן האינטראקטים צלצל ואחיהנה פתח את הדלת לאדם שצעק וקרא בשמו של אביה. אביה ישן בחדרו, אמה העירה אותו, הוא הלקע לדלת והיא הלכה אחרי אביה. היא ראתה אדם שדחף את אביה ואז ראתה את אביה מגואל בדם. היא צעקה ורדה אחריו אותו

אדם שירד למיטה וסגר את דלת הבניין, במטרה למנוע ממנו לצאת. היא פתחה את הדלת, רדפה אחריו וראתה אדם עם מקל המכחה לו ליד רכב מסווג מזדה. השניים עלו לרכב וברחו. היא לא הספיקה לרשום את מספר הרכב. לדבריה, כשעזבה את הבית, אביה נותר על הרצפה וכשחזרה ראתה אותו יושב ממתין לאמבולנס. ס' הוסיפה, כי היא הייתה היחידה שרדפה אחרי הדוקר ואביה לא רדף אחריו.

10. ה.א.ר., אשת המתלון, תיארה בעדותה, כי ביום האירוע האינטראקום צלצל, בטה פתחה את דלת הבניין ונכדה פתח את דלת הבית לאדם שקרה בשמו של בעלה. היא ניגשה להעיר את בעלה והוא קם והלך לכיוון הדלת. האדם שהגיע שאל את בעלה האם הוא "א.ס.", ובעליה השיב בחיווב. האדם ביקש מבעלת לרדת עמו למיטה. לדבריה, היא לא ראתה את רגע הדקירה, אך ראתה כי בעלה דחף את אותו אדם וקיים אותו לאחר שהיא מגואל בدم וחובל بيדו ובטנו. העודה תיארה כי הדוקר הרכיב משקפיים בצבע שחור וכי בעלה הכיר אותו אמר שהוא מכיר אותו, אך לא נשאלת האם אמר לה מה שהוא. לדבריה, בעלה נכנס הביתה והיא נתנה לו מגבת והזעיקה את בנה ולאחר מכן השכנים הורידו אותו למיטה.

11. מ.א.ה., בתו של המתלון, סיפרה בעדותה, כי ביום האירוע צלצל האינטראקום והוא ענתה ופתחה את הדלת גם שלא ידעה למי מדובר. האדם שצלצל עלה לדירה והוא שמעה אותו קוורא לאביה בשמו, אך לא יצאה מחדרה ולא ראתה אותו. אמה ניגשה להעיר את אביה, אשר יצא לכיוון דלת הדירה, אז שמעה את קול אחותה צועקת. היא יצאה אחראית וראתה את אחותה ס' רודפת אחרי התוקף בצעקות. גם היא רדפה אחראית ומדלת הבניין ראתה רכב ברוח מהמקום. היא חזרה לדירה וראתה את אביה מגואל בדם. העודה תיארה כי לא ראתה את הדוקר ולא את רגע הדקירה. היא תיארה כי שוחחה עם אביה לאחר הדקירה אך אינה זוכרת על מה שוחחו.

12. ע.א.ה. ננדתו בת ה- 15 של המתלון, תיארה כי ביום האירוע הייתה בבית סבה, שמעה צעקות וכשיצאה ראתה, כי על הרצפה בכניסה לבית ובחדר של סבה מרוח דם של הסב. עוד תיארה, כי ראתה את סבה חובל וושב בחדרו והשיבה כי סבה לא הספיק לרודף אחרי הדוקר וכי גם היא עצמה לא ראתה את הדוקר או את הדקירה.

13. שכנים של משפחת המתלון, א.צ., המתגורר בדירה הנמצאת מתחת לדירת המתלון, תיאר כי ביום האירוע ישב במטבח ביתו, אדם צלצל באינטראקום וביקש אדם אחר והוא הורה לו לצלצל לדירה אחרת הנמצאת בקומה מעלה. לאחר מכן שמע צעקות, פתח את דלת הבית וראה דם. לדבריו, לא ראה כלל את אירוע הדקירה.

14. א.א.ר., בנו של המתלון, תיאר בעדותו שני אירועים שבהם הותקף, האחד על ידי אדם בשם איברים והשני על ידי אדם בשם עמר. אודה כי התקשייתו להבין כיצד עדותו רלבנטית לאירוע.

15. דוח פועלה של השוטר רואד גואנמה (ת/16), מתאר כי הזעק למקום עקב תקיפה וכשהגיע פגש במתלון

יושב על כסא בפתח הבניין, עטוף ב망גבת לבנה ומדם מבטוו ומרגלו ומסביבו כעשרה אנשים. נידת מגן דוד אדום שהגיעה יחד אליו למקום, טיפלה בפציע והוא קיבל מס', בנו של המתלון, את שמות החשודים שדקרו את אביו, הנאשם ואיברהים אחמד רזק, וכן את מספר הרכב המזדה שבה ברחו.

16. מהמסמך הרפואי ת/18 עולה, כי המתלון טיפול בבית חולים לאחר האירוע, וכתוואה מהדקירה נגרמו לו חתך שטחי לאורך הבطن והחזה התחתון מצד שמאל. החתך אינו עמוק וחדר את העור בלבד. חתך נוסף רוחבי נגרם באזורי הצלעות משמאלי וחדר אל השומן המת- עור.

17. בהודעתו של הנאשם מיום 21.9.14 (ת/8), הוא הכחיש כי פגע במתלון, תיאר כי הוא נכה ואין עוד ואמר כי ביום הקודם שבו אירע האירוע, הוא קם משנתו סמוך לשעות 14:00-15:00, בשעה 16:00 הלך למסגד אל אקצא וכעבור מחצית השעה חזר לבתו עם אביו ונשאר בבית עד השעה 21:00, אז יצא לרחוב לשותות כוס חלב ולעשן סיגריה. הנאשם הכחיש כי יום קודם לכן נסע לאxxxxxx, או כי נסע ברכבת, אמר כי אין מכיר אדם בשם של המתלון, ס.א.ר., אך אמר כי מכיר את ס.א.ר. וכי יש לו "בעיות" עם א.ס., שאינו יודע את שמו הפרטני והם מנהלים משפט על כספים שנלקחו על ידו ולא הוחזרו. לדבריו, מדובר באירוע ישן שאירע שלוש או ארבע שנים קודם לכן והוא אינו מעורב בו, אך שמע את בני משפחתו מדברים עליו. הנאשם אמר, כי ראה את המתלון פעם אחת בלבד כשהיה בבית משפט וכך גם את בנו של המתלון, ס'. עוד טען הנאשם, כי אין יודע היכן נמצא ביתו של המתלון ואיישר כי היה בחברת אחיו איברהים ביום הקודם בעיר העתיקה, אך לא בxxxxxxx.

18. בהודעה נוספת של הנאשם מיום 26.9.14 (ת/3), הוא נחקר על אירוע שאירע חמישה חודשים קודם לכן, בביתו של ס' בmahalo גרמו נזק לרכשו. הנאשם הכחיש את המiosis לו וטען כי באותה תקופה נהג לשותות אלכוהול והיה שיכור מחלת כאבים בעקבות ניתוחים ופציעה ועל כן אין זכר את אירוע. הנאשם חזר ואיישר בהודעה זו, כי ישנו סכסוך בין המתלון לבין אחיו של הנאשם עותמאן וכי העניין נסגר בדיון משפטי. הנאשם אמר, כי אין יודע למי שיררכב מזדה שמספרו כמתואר בכתב האישום והוא יודע האם למשהו ממשפחותו יש רכב מסווג מזדה.

19. בעימות שנערך בין הנאשם למתלון (ת/2), שב והכחיש הנאשם את המעשיהם. יש לומר כי העימות התקבל כראיה רק בנוגע לדברי הנאשם בmahalo ולא בנוגע לדברי המתלון, כאמור, לא העיד במשפט.

20. בעדותו בבית המשפט אמר הנאשם, כי המתלון הוא רמאי והוא לא הכיר אותו, אך בשל הסכסוך הכספי הכל חבבו כי הנאשם הוא שפגע במתלון. לדבריו, היו שני נאים נספחים באירוע אך הם זוכו. הנאשם השיב כי ביום האירוע התנייד באמצעות כסא גלגלים, יצא מביתו להר הבית בעזרת אחרים שישו לו, כפי שנagara לעשות mdi يوم, ולאחר מכן חזר לבתו. הנאשם התקשה להסביר מדוע לא אמר בחקירה המשטרתית, כי ביום האירוע שב כסא גלגלים והשיב כי אין זוכר מי ליווה אותו להר הבית. הנאשם אישר, כי הגיע בעבר לבתו של ס', בנו של המתלון, לאחר שהמתלון לקח את כספי משפחתו ולא נותר לו כסף למגורים. לדבריו הגיע למקום על מנת לבקש מס' שיפטור את הבעייה עם אביו, ס' משך אותו לתוך ביתו והכה אותו. הנאשם הסביר כי לא התלונן

על מעשו של ס' במשטרה כי היה תהילך של סולחה, והתקשה להסביר כיצד מתיישבת טענתו כי לא נחקר על האירוע עם ס' עם הودעתו ת/3.

דין והכרעה

21. נקודת המחלוקת המהותית בין התביעה לנאים היא שאלת זהות הנאשם הנאים כמי שתקף וذكر את המTELון. הראייה המרכזית שקשורת ומזהה את הנאשם כמצע העבירה היא אמרות החוץ של המTELון לבנו ובהודעתו במשטרה.

22. כאמור לעיל, האמרות התקבלו לפי סעיף 10(1) לפקודת הראיות, וcutut הגעה השעה להכריע במשפטם.

23. הרצינול העומד בנסיבות האפשרות לקבל אמרת קורבן אלימות שאינו עד במשפט כחריג לכל הפסול עדות מפני המשועה, היא ההנחה כי מדובר בנסיבות המקומות חזקה בדבר מהימנותה של האמרה (ראו ע"פ 3263 ב' שטרית נ' מדינת ישראל (פורסם בנו 19.3.17)). מובן, כי מדובר בחזקה הנינטת לסתירה.

24. בענייננו מדובר בשתי אמרות של המTELון, האחת ניתנה בפני בנו דקוט ספורות לאחר האירוע, והשנייה, בבית החולים, מספר שעות לאחריו, במסגרת הودעה שנגבתה על ידי שוטר.

בהתאם להלכה הפסוקה, גם הודה מאוחרת במשטרה המתארת את מעשה האלימות עשויה להתקבל לפי סעיף 10(1) לפקודת הראיות בלבד שהאמרה המאוחרת נמסרת בהזמנות הראשונה שהייתה לקורבן העבירה להTELון על מעשי האלימות שבוצע בו (י.קדמי, **על הראיות** (תש"ע- 2009) חלק שני עמ' 621).

25. בעת שהתקבלה על ידי אמרתו של המTELון במשטרה, טרם הוגשה לבית המשפט ראייה כלשהי, ובכלל זה ראיות בנוגע להתנהלותו של המTELון ודברים שאמր לאחרים שהיו בסביבתו סמוך לאחר האירוע. בשלב מאוחר יותר במהלך שמיעת הראיות התברר, כי טרם גביית ההודה בבית החולים, שוחח המTELון עם בנו ס', ותייר בפניו את אירוע הדקירה, ומשכך, מובן כי הדברים שנאמרו לשוטר בבית החולים לא היו ההזמנות הראשונה שהייתה למTELון לספר את שairע, גם שנאמרו סמוך לאחר האירוע. על רקע זה, ולאחר בחינת כלל הראיות, ספק אם היה מקום לקבל את הודהתו של המTELון במשטרה כראייה קבילה, בשעה שבו שבדי המאשימה עמדה ראייה בדבר הדברים שאמר המTELון לבנו סמוך לאחר האירוע.

מכל מקום, לנוכח העובדה כי עיקר הדברים שמסר המTELון בחקירה המשטרה דומה לדברים שנמסרו לבנו ס', אין ממשעות רבה לעובדה שהודעת המTELון (ת/1) התקבלה על ידי בית המשפט. כך או כך, לא אישס לדברים שנאמרו בה משקל לחובת הנאשם.

26. בכלל הנוגע לדברים שאמר המTELון לבנו ס' ואשר תוארו על ידי ס' בעדות, ישנו קושי ממשי לתת להם משקל; המTELון אמר לס', כי הכיר את מי שזכיר אותו והוא הנאשם וכן הוסיף, כי רדף אחרי הנאשם ועד לחצר

הבית, ראה שיש רכב שחייב לו למטה וברכב ישב במושב הנג אחיו של הנאשם.

יש לומר, כי בהודעתו של המתalon במשטרה (ת/1) הוא הוסיף כי האח שבו מדובר הוא אברהם אחמד רازק.

דברים אלה שאמר המתalon, סותרים את עדויות יתר הנוכחות באירוע, אשרו של המתalon, בנותיו ונכדו, שתיארו כי לאחר הדקירה, המתalon נותר בבתו ואילו שתי הבנות הן שיצאו אל מחוץ לבית והבחינו ברכב. אם אלה הם פניו הדברים, הרי שהמתalon לא יכול היה לדעת מי מחייב לדוקר למיטה וממילא לא את זהותו ובאייה רכב הוא המתון.

27. מתוך התיאור המופיע בדו"ח הביקור של השוטר רושל אברמוב בזירת האירוע (ת/9) עולה, כי כשהגיע למקום האירוע סמוך לשעה 14:45 באותו היום, הבחן בכתמי דם בחדר המדרגות המוביל לכינסה לדירת המתalon, ובתוך הדירה ראה כתמי דם בכניסה, וכן ראה שביל של כתמי דם המוביל מהפתח לכיוון הסלון, חדר השינה והמרפסת. תיאור זה עולה בקנה אחד גם עםلوح התצלומים, ת/19. על פי העדויות, הדקירה אירעה בפתח הבית. העובדה כי כתמי דם נמצאו גם בתוך הבית, בחדר השינה ובמרפסת מחזקת את דברי העדות בנות המתalon, לפיהן המתalon נותר בבית לאחר הדקירה ולא רדף אחרי התקוף אל חצר הבית, וממילא לא יכול היה להבחין מי נמצא עמו ובאייה רכב הוא נמלט.

28. בנוסף לדברה מידת ההיכרות של המתalon עם הנאשם, על פי גרסת הנאשם, הוא ראה את המתalon פעם אחת בלבד. השאלה הם פניו הדברים, עולה ספק בדבר מידת יכולתו של המתalon לזהות את הנאשם כמו שזכר אותו.

29. אוסיף כי מתוך דברי בנות המשפחה עולה, שהן שוחחו עם הנאשם לאחר פציעתו ועד לפינויו על ידי אמבולנס. תוכנן של דברים אלה, לא הובא לבית המשפט. חלק מהעדות לא נשאלו על כך וכי נשאלה לא זכרה. הדעת נתנת כי שיחה כזו, שמתקיימת בתגובה לאחר האירוע, עוסקת גם בזיהותו של הדוקר, ועל כן העדר פרטים על אותם דברים שנאמרו יש בו כדי להפחת עוד יותר משקלה הנמוך ממליא של אמרת החוץ של המתalon בפניו, ס'.

30. לנוכח הדברים אלה, לא ניתן להעניק לאמרת החוץ של המתalon בפניו בנו משקל שיאפשר קביעת מעבר לספק סביר לפיה הנאשם הוא ש开阔 את המתalon.

אמנם, לנאים היה מניע לפגוע במתalon בשל הסכסוך הממושך עמו שלא נפתר, וכן עדותו הפתלה והמתמקחת של הנאשם בבית המשפט לא הותירה רושם מהימן, ואולם אין די באלה כדי לחזק את אמרת החוץ באופן שיאפשר קביעת אשמו של הנאשם ברמת הودאות הנדרשת בפליליים.

31. אך יש להוסיף את הדברים הבאים, אשר מחייבים עוד יותר את התשתית הראיתית נגד הנאשם;

ת/5 הוא זיכרונו בדברים המתעד שיחה של שוטר עם אביו של הנאשם במהלך מאלה אמר האב כי ביום האירוע הנאשם ישן בביתו עד סמוך לשעה 15:00 ולאחר מכן ירד לשכונת האב לא זכר אם באותו היום הלך עם בנו למקום כלשהו.

מסמך זה הוגש בהסכמה הצדדים כראיה לאמתות תוכנו ויש בו כדי לתמוך, במידה מסוימת, בגרסת האלibi של הנאשם שנטענה בהודעתו הראשונה במשטרה, לפיה היה בביתו בשעת האירוע.

32. בכתב האישום נטען, כי הנאשם אחיו נמלטו ברכב מסווג מזדה שמספרו צוין בכתב האישום. מתוך מכלול הראיות שהוצעו לפני לא ברור כיצד הסיקה המשימה את מספר הרכב. אמנם, בדו"ח הפעולה שערק השוטר רס"ל גואנמה (ת/16) נכתב כי ס', בנו של המתalon מסר לו את מספר הרכב ותיארו, ואולם ס' עצמו בעדותו בבית המשפט אמר שהשכנים הם שלקו את מספר הרכב, ולא הובא עדות כל שכן שהheid על כך. מכל מקום, אף אם זהות הרכב שבו נמלט התוקף הייתה כמפורט בכתב האישום, לא הוצאה כל ראייה שיש בה כדי לקשור את הנאשם לרכב זה.

33. לבסוף, לא הוצאה כל ראייה בדבר פעולה חוקרייה כלשהי שנעשתה ביחס לאחיו של הנאשם, איברהים רזק, אשר נטען בכתב האישום, כי הגיע למקום היחיד עם הנאשםarlo לרכב. לכורה, על פי הנטען בכתב האישום, אותו אברاهים הוא שותף למשים, או לפחות הפחות עד לרלבנטי להם. העובדה כי לא הובא עדות, ועל פני הדברים- כפי שעולה מຕור הraiות שהוצעו, הוא לא נחקר ולא נבדק חלקו באירוע, היא בבחינת מחדל חוקרי שמעיב אף הוא על משקל ראיות התביעה.

34. לנוכח האמור לעיל, משעה שלא הוצאה תשתיית ראייתית המוכיחה את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים